

1, som fastslår, at hvert medlemsland skal udpege en central myndighed som ansvarlig for den nationale del af Schengeninformationssystemet. Efter artikel 108, stk. 2, skal denne myndighed foretage indberetningerne i SIS. I forlængelse heraf er det anført i § 58 g, at Rigspolitichefen foretager indberetningerne i SIS af uønskede udlændinge. I flere bestemmelser i Schengenkonventionen (nu grænsekodeksen), herunder f.eks. artikel 5, stk. 3, henvises til Schengenlandenes nationale lister over uønskede udlændinge. Herved forstås lister eller fortegnelser over nationalt uønskede udlændinge, som ikke er indberettet i Schengeninformationssystemet. Som eksempel på sådanne udlændinge kan nævnes statsborgere i andre Schengen- eller EU-lande, som udvises af Danmark med indrejseforbud. Sådanne personer kan ikke indberettes i SIS, da de ikke er udlændinge i konventionens forstand. For Danmarks vedkommende vil den nationale liste over uønskede personer bestå i den del af Det Centrale Kriminalregister, der omfatter registrerede udlændinge med indrejseforbud.

5.2. Lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Folketinget vedtog den 1. juni 2007 lovforslag nr. L 164 om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. Med ændringsloven (lov nr. 521 af 6. juni 2007) blev rådsafgørelse (nr. 2007/533) og forordning (nr. 1987/2006) om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) gennemført i dansk ret. Bestemmelserne i rådsafgørelsen og forordningen vil – når de er trådt i kraft – træde i stedet for Schengenkonventionens afsnit IV (på nær artikel 102 A) om Schengeninformationssystemet. Bestemmelserne træder i kraft, når Rådet træffer bestemmelse herom. Dette forventes at ske i oktober 2009.

Baggrunden for rådsafgørelsen og forordningen er navnlig, at det eksisterende Schengeninformationssystem anses for teknisk forældet, og at det bl.a. ikke anses for at have den kapacitet, som kræves for at imødekomme fremtidige behov for yderligere intensivering af det europæiske politisamarbejde, herunder med de nye EU-medlemsstater.

Rådsafgørelsen har hjemmel i Traktaten om den Europæiske Union (TEU) afsnit VI, og forordningen har hjemmel i Traktaten om det Europæiske Fællesskab (TEF) afsnit IV. Grunden til, at der er vedtaget både en rådsafgørelse og en forordning, er, at SIS II har betydning dels for det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (TEU), dels for det fællesskabsretlige samarbejde om visum,

asyl og indvandring m.v. (TEF). Danmark har deltaget i vedtagelsen af rådsafgørelsen (afgørelse 2007/533 RIA af 12. juni 2007) af 2007, men har ikke deltaget i Rådets vedtagelse af forordningen som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender. Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet og i vedtagelsen af rådsafgørelsen samt forordningens nære sammenhæng med Rådsafgørelsen talte for, at Danmark også gennemførte forordningen i sin lovgivning, hvilket skete ved vedtagelsen af lov nr. 521 af 6. juni 2007.

En række bestemmelser om SIS II er fælles for både det fællesskabsretlige samarbejde om visum, asyl og indvandring m.v. og for det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område. Indholdet af forordningen svarer derfor i vidt omfang til, hvad der følger af rådsafgørelsen. For en mere udførlig gennemgang af indholdet af både rådsafgørelsen og forordningen henvises til bemærkningerne til lov nr. 521 af 6. juni 2007 om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. I det følgende gennemgås forordningen, der alene indeholder bestemmelser, der er relevante for udlændingeområdet.

5.3. Rådets forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

Etableringen af anden generation af Schengeninformationssystemet sker i meget vid udstrækning med udgangspunkt i det system og de regler, der gælder i henhold til Schengenkonventionen. Der er således tale om indberetninger svarende til indberetningerne i konventionen, ligesom der er tale om de samme myndigheder og formål. Der er dog visse nye tiltag, som vil blive beskrevet i det følgende.

Reglerne for optagelse af indberetninger og indlæsning af personoplysninger i Schengeninformationssystemet findes i dag i Schengenkonventionens artikel 94, stk. 1-3. Disse regler indeholder bl.a. en udtømmende opregning af, hvilke personoplysninger der kan indgå i en indberetning. Andre personoplysninger end de, der er nævnt i artikel 94, stk. 3, må ikke optages i Schengeninformationssystemet, som derfor kun indeholder entydige og kortfattede personoplysninger, herunder navnlig oplysninger, der kan danne grundlag for en sikker identifikation af den indberettede. Med forordningens artikel 20 og 21 videreføres de gældende bestemmelser i Schengenkonventionens artikel 94, stk. 1-2, indholdsmæssigt.

Som noget nyt vil der kunne medtages biometriske oplysninger (fotografi og fingeraftryk), oplysninger